



# Farní věstník

VÁNOCE 2012 - LEDEN 2013

Vydává Římskokatolická farnost Telč  
ročník XXI, číslo 1



## Věřím v Boha,

tak začíná starobylé vyznání víry, které nazýváme apoštolským. Rád bych se spolu s vámi v několika příštích číslech farního věstníku krátce zamyslel nad jeho obsahem. Co znamená věřit v Boha? Znamená to nejen uznat existenci nějaké vyšší moci, tajemné síly, či bytosti. Věřit v Boha znamená především vstoupit skrze své svobodné rozhodnutí do osobního vztahu důvěry vůči tomu, koho nazývám svým Bohem. Chci mu důvěřovat jako nejvyšší autoritě pro svůj každodenní život. Z toho jasně vyplývá, že víra v Boha není v žádném případě jakýmsi teoretickým postojem, ale především praktickým rozhodnutím, které naprosto radikálně ovlivňuje můj život. Jestliže však má být můj život tak hluboce ovlivněn tímto vztahem, je třeba Boha stále lépe poznávat a být s ním v každodenním kontaktu.

Když pak Boha nazýváme Otcem, můžeme být ve svém vnímání Boha ovlivněni zkušeností se svým vlastním otcem.

Bůh však rozhodně není jakousi velkou zvětšenou kopií našich rodičů. Spíše on sám je dokonalým vzorem všem otcům i matkám. On jedná vždy v náš prospěch. Stejně jako to dělá moudrý rodič však učí Bůh své děti samostatnosti. S tím také úzce souvisí téma boží všemohoucnosti. Nejednou jsme v pokušení si představovat, že všemohoucnost boží znamená, že Bůh může všechno to co bych chtěl já ale nemohu protože nejsem všemohoucí. Jen si zkusme představit, že by například Bůh okamžitě a dokonale odstraňoval důsledky všech našich zločinů kterých jsme se dopustili na našem životním prostředí. Byl by někdy člověk v takové situaci schopen přijmout zodpovědnost za prostředí ve kterém žije.

Osobě často děkuji Bohu, že nás ve své otcovské lásce vychovává k samostatnosti. Někdy to sice bolí, ale jen jako svobodní samostatní lidé jsme schopni opravdové lásky, ve které jsme obrazem Božím.

Všem farníkům přeji do nového roku, ať jsme ve svobodě a vzájemné lásce stále dokonalejším obrazem Božím.

o. Josef Maincl

## Bohoslužby o Vánocích 2012 a v lednu 2013

Po	24. 12. 2012	24:00	sv. Jakub
Út	25. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
St	26. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	29. 12. 2012	17:00	Jména Ježíš
Ne	30. 12. 2012	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
Po	31. 12. 2012	17:00	Jména Ježíš
Út	1. 1. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	5. 1. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	6. 1. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	12. 1. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	13. 1. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	19. 1. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	20. 1. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	26. 1. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	27. 1. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží



## Vezmi a čti

Svátek Svaté rodiny – cyklus A

26. prosince 2010

Sir 3,3-7.14-17; Kol 3,12-21; Mt 2,13-15.19-23

Když mudrci odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil." Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“ Když Herodes zemřel, zjevil se v Egyptě Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země, protože ti, kdo ukládali dítěti o život, už zemřeli." Vstal tedy, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země. Ale když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce

Heroda králem Archelaus, bál se tam jít, a podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků: „Bude nazýván Nazaretský.“ (Mt 2,13-15.19-23)



### Josef – Muž, který má sny

O Josefovi slyšíme, že měl čtyři rozhodující sny a že měl odvalu si je vyložit a jednat podle nich (Mt 1,20; 2,13.19.22). Vidíme, jak se Josef velkoryse chová vůči Marii – a to i před tím, než se ve snu dozví, že počala z Ducha Svatého (Mt 1,19-20). Co si obvykle neuvědomujeme, je to, že Josef ve skutečnosti porušil zákon, když ji nechtěl vystavit hanbě a chtěl ji propustit potají. Nejenom, že ji Josef chrání, ale on se vůbec neohlíží na sebe a sebe nechrání! Je to projev statečnosti a lásky, vezmeme-li v potaz dobu a okolnosti, ve kterých se to stalo.

Deuteronomium 22,20-21 je v této věci zcela jednoznačné: nevěstu, která ztratila panenství před svatbou, vyvedou ke vchodu do domu jejího otce a mužové jejího města ji ukamenují a zemře, neboť tím, že smilnila v domě svého otce, dopustila se v Izraeli hanebnosti. Tak odstraníš zlo ze svého středu. Z jakéhosi důvodu se ale tato skutečnost v čítankových příbězích o svatém Josefovi vůbec nevysvětluje. Buď jsme nechtěli odkrývat židovský trestní legalismus, nebo jsme nechtěli představovat Josefa jako porušovatele Zákona, což by poukazovalo na náš vlastní legalismus. Legalismem přitom míním stav, kdy je zákon tím nejdůležitějším, na čem záleží. Ježíš ale se zákonem zacházel úplně jinak (např. Mt 12,1-8). Co myslíte, od koho se Ježíš učil svůj postoj k zákonu? Od Josefa! Na rozdíl od praxe západního křesťanství, kde učí obvykle matka, to v judaismu prvního století byl otec, kdo své děti učil zákonu.

Josef dále naslouchá snům a věří jim, a to ho vede k tomu, aby se vydal na dlouhou cestu do Egypta a zachránil svou ženu a dítě. Potom má další sen, který uposlechne, a vrátí se do Izraele.

A nakonec má poslední sen, kterého si často nevíšimneme, řekne, aby se nevracel do judského Betléma, protože tam vládne král Archelaus, aby se místo toho vydal do Galileje. Rodina se usadí v Nazaretu. Zlo, které hrozilo, se proměnilo v dobro díky snům a víře jednoho muže.

*Richard Rohr, Louis Glanzman – Duchovní bratři: Muži Bible mluví k mužům dneška*



### Naši svatí farníci - Sv. Leopold

Dnes si povíme o dvou posledních světcích vyobrazených ve vitrážových oknech presbiterie kostela sv. Jakuba. Zamyšlení o sv. Josefu jsme si přečetli v rubrice Vezmi a čti a o sv. Leopoldu III si něco řekneme nyní. Sv. Leopold III. byl markrabě, zakladatel klášterů, narodil se kolem r. 1075 v Garsu (Rakousko), zemřel 15. listopadu 1136 v Rakousku. Leopold je patronem Rakouska a přispěl rozhodujícím způsobem k dnešní velikosti země. Narodil se kolem r. 1075 jako syn markraběte Leopolda II. a byl vychován v klášteře Melku biskupem Altmannem z Pasova. V r. 1106 se Leopold III. oženil s Anežkou, dcerou císaře Jindřicha V. Z tohoto manželství se narodilo 18 dětí. mezi jinými i pozdější biskup Oto z Freisingu. Při sporu o investituru stál Leopold přes tento úzký vztah k císařskému domu vždy věrně při papeži a podřídil mu v roce 1110 dokonce klášter v Melku. Leopold založil četné kláštery v Rakousku a mnohé dosavadní velkoryse vybavil. V roce 1125 se Leopold III. vzdal německé císařské koruny.

Po úrazu na lovu zemřel Leopold III. 15. listopadu 1136. sedm let před svou manželkou Anežkou. Byl pochován v kapitulním sále kláštera Klosterneuburg u Vídně, který r. 1113 bohatě vybavil. O rok později položil Leopold také základní kámen k mohutnému klášternímu kostelu, který ještě dnes, ačkoli byl vícekrát nevhodně restaurován, patří k velkým pozoruhodnostem Rakouska. K povýšení na rakouského zemského patrona došlo r. 1683. Leopoldova kanonizace byla provedena už r. 1485 papežem Inocencem VIII.

Znárodnování: Leopold III. je na všech zobrazeních podáván v knížecím oděvu s markraběcím kloboukem a držícím praporec. Hlavně v klášterním kostele v Klosterneuburgu jsou mnohá znázornění, tak také slavný Leopoldův oltář (1507) od Ruelanda Frueaufa. Často byl Leopold III. zobrazován také se svou manželkou Anežkou. nezdřídka i se svými šesti syny.

*Zdroj: KN - Rok se svatými*





### Tříkrálová sbírka 2013

Organizování a provádění Tříkrálové sbírky je tradiční začátek práce Farní charity.

Během roku jsme pořádali 3 sbírkové soboty pro Diakonii - Centrum sociálních služeb Broumov. Vybrali jsme téměř 20 tun potřebných věcí.

Darované věci jsme již také odeslali.

O sbírkách v roce 2013 budete včas informováni.

Setkání pracovníků a dobrovolníků Charity s Otcem biskupem se uskutečnilo 3. prosince při mši svaté v kostele sv. Augustina v Brně, poté následovalo setkání v biskupském gymnáziu. Předvánoční setkání OCH Jihlava se uskutečnilo 7. prosince 2012 v Jihlavě.

O **Tříkrálové sbírce 2013**, která bude v Telči a okolí od **4. až 6. ledna** budete informováni v nedělních ohláškách a při dětských mších svatých. Potřebujeme vytvořit 20 skupinek koledníků pro Telč, vedoucí skupinky musí být starší 15 let. Všichni zájemci mohou získat bližší informace na tel. 732 157 552.

Závěrem Děkujeme dárcům a všem kdo pomáhají při sbírkách.

Charita Vám přeje požehnané svátky, vše nejlepší v novém roce a srdce otevřené pro potřeby bližních.

J. Kadlec



### Začneme rok dobrým skutkem

Již potřinácté vyjdou počátkem ledna do ulic měst a obcí koledníci Tříkrálové sbírky, aby popřáli šťastný nový rok a poprosili o příspěvek do zapečetěné pokladničky na pomoc těm, kteří si sami pomoci nemohou anebo neumějí. Koledování začne 2. ledna 2013 a potrvá až do 14. ledna. Poté následuje sčítání výnosu sbírky.

Dobrovolníci, zejména děti (v doprovodu staršího vedoucího skupinky) v převlečení za tři bájné mudrce z východu, popřejí vše nejlepší do nového roku, zazpívají koledu a přidají drobný dárek, kalendářik nebo cukřík. Ten byl v počtu 3 190 000 zabalen v dílnách Reparto Charity Zábřeh, čímž současně dostalo práci několik občanů se zdravotním postižením).

Koledníci zároveň požádají o drobný příspěvek do zapečetěné pokladničky. Ten posléze pomůžete těm, kteří nemají vlastní domov nebo se ocitli v těžké životní situaci.

Prostředky z Tříkrálové sbírky 2013 budou použity například na nákup elektrických polohovacích postelí, vozíků a zdravotnického materiálu pro Oblastní charitu Znojmo, na provoz sociálně terapeutických dílen pro osoby s mentálním postižením Oblastní charity Polička, na provoz občanské poradny Rumburk a kontaktního pracoviště Šluknov pro sociálně slabé, na podporu sociálně terapeutických dílen Pohodička Oblastní charity Rokycany anebo na nákup automobilu na přepravu klientů Denního centra Archa pro osoby se zdravotním a mentálním postižením Charity Hranice.

V roce 2012 se díky štedrým dárcům vybrala dosud rekordní částka - přes 75 milionů korun. Většina prostředků směřuje na pomoc v regionu, kde byly peníze vykoledovány. Přibližně desetina výnosu pomůže v zahraničí.

O projektech z minulých let a nových záměrech více na: [www.trikralovasbirka.cz](http://www.trikralovasbirka.cz).

Tradiční součástí sbírky je také Tříkrálový koncert, který se uskuteční v neděli 6. ledna 2013 od 18 hodin a v přímém přenosu jej uvede Česká televize na programu ČT 1.

Příspěv do sbírky můžete zasláním DMS KOLEDA na číslo 87 777 (cena jedné DMS je 30 Kč, na pomoc potřebným jde 27 Kč. Službu provozuje Fórum dárců.).

Podpořit sbírku je možné také příspěvkem na účet Tříkrálové sbírky číslo 66008822/0800 u České spořitelny, VS: 777.

Dnes již tradiční sbírku tříkrálových koledníků pořádá Charita ČR s podporou Nadace České spořitelny.

### Tříkrálový koncert

se uskuteční **6. 1. 2013 v 16:00 hod. v kostele sv. Jakuba**, vystoupí jihlavský smíšený pěvecký sbor Melodia s hostem, pod vedením sbormistra Pavla Saláka.

### Zpráva z jednoty Orel



Týden před Vánoci, v sobotu 15. prosince, jednota Orla v Jaroměřicích nad Rokytnou pořádala XVII. ročník Mikulášského florbalového turnaje. Letos na něj přijelo 7 týmů, krom dvou telčských a jednoho domácího ještě reprezentanti Hostímu, Rouchovan, Zvěrkovic a Jemnice. Jednotu Telč zde reprezentovali Jan Zachoval, Petr Choutka, Vladimír Antoň, Radek Kameník, Jakub Kadlec, Ondřej Zahradníček, Libor Slatinský, Zdeněk Kubát a Jiří Pavlíček.

Tým Orel Telč nekompromisně zvítězil ve své skupině, v semifinále ale narazil na tým "Rezerva" Telč, kterému podlehl 6:2. V souboji o třetí místo opět prohrál 4:5 s Jemnicí a odvezl si domů smutnou bramborovou medaili. To reprezentanti druhého telčského týmu, přestože nezmohli ve skupině, prošli až do finále a tam po těsném vítězství 3:2 nad Hostímem dosáhli na první místo.

Orel jednota Telč přeje členům i farníkům klidné prožití Vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání.

### I jmelím si připomínáme Ježíše Krista.

Vyslovíme-li slovo jmelí, vždy na nás dýchne atmosféra vánočních svátků, neboť tato rostlina patří k neodmyslitelným symbolům tohoto času.

Jmelím zdobíme naše příbytky v rozličných formách většinou jako větvičky zelené, lze však mít jmelí také se zlatým nebo stříbrným nátěrem, rovněž i bronzovým či dokonce fialovým. Jako součást vánočních aranžmá vyniká v různých dekoracích např. zavěšené na lustrech, nade dveřmi, na zdech.

Jmelí bílé, latinsky *Viscum album*, je rozšířené po celém světě a v současnosti roste jako stále zelený keř, který parazituje na listnatých i jehličnatých dřevinách. Zejména se objevuje na ořešácích, topolech, jeřábech, jasaněch, javorech, habrech a akátech. Může se objevit i na některých ovocných stromech např. na jabloních.

Semena jmelí se nacházejí uvnitř bílých kulatých bobulí a vyznačují se velkou lepkavostí. Ty pak roznášejí ptáci na větve stromů, kde pílňou a vyklíčí. Z klíčků se vytvoří mladé rostlinky, které

rozpuštějí buňky stromů a vznikajícími kořeny pronikají do kůry a dřeva hostitelských dřevin. Trsy jmelí jsou značně velké, mnohdy dosahují v průměru více než jeden metr. Kvalifikovaní pracovníci je sklízí a předávají k dalšímu zpracování.

Jmelí však neslouží jen pro dekorativní účely. Je rostlinou opředenou tajemstvím. Má i ozdravné účinky, které znal a využíval rovněž biblický král David. Dnes se běžně užívá v lékařství, avšak pod přísným dohledem odborníků, neboť při laickém používání může působit jako jed.

Jmelí je skutečným divem živé přírody a věrným souputníkem člověka od nepaměti. Původně rostlo jako strom. Bylo tomu i za života Ježíše Krista na Zemi. Když byl Ježíšek malý, svatý Josef vyřezal z větví jmelí pro něho kolébku. O třicet let později použili Římané dřevo ze jmelí ke zhotovení kříže, na kterém byl Ježíš Kristus ukřižován.

Proto si jmelí zaslouží pohled daleko trvalejší. Přináší nám nejen pozoruhodnou krásu, užitek, ale především také připomenutí Ježíše Krista.

*Ing. Jiří Ptáček, Telč*



### **Z farní knihovny**

#### **Kniha roku:**

***Miloš Doležal Jako bychom dnes zemřít měli***

Drama života, kněžství a mučednické smrti číhošťského faráře P. Josefa Toufara. Jedinečná kniha, která byla oceněná v tradiční anketě Lidových novin titulem Kniha roku. Také letos v anketě hlasovalo několik stovek českých intelektuálů. Anketa Kniha roku vznikla v roce 1928 a prvním hlasujícím byl T. G. Masaryk. Ve třicátých letech se stal nejčastějším – trojnásobným – vítězem Karel Čapek.

Noc z 23. na 24. února 1950. Černý tudor projíždí zasněženou Vysočinou. Vpředu řidič se spolujezdcem, který popíjí čaj z termosky. Na zadním sedadle zhrouceně leží osmačtyřicetiletý kněz s oteklou tváří, který má na nohou narvané bačkory, na nártu rozstříhané, aby se do nich jeho opuchlé nohy vůbec vešly. Dva rozsvícené světlomety metají žluté kužely po sněhu. Je po půlnoci a pražští příslušníci StB soudruzi Bohumil Košař a Stanislav Cvíček právě přivezli z valdické věznice do Číhoště na filmovou rekonstrukci kněze Josefa Toufara. Dobitého po brutálních výsleších, těžce a sípavě dýchajícího, podivně zkrouceného a držícího se za břicho. To už není ani Getsemanská zahrada, ani bičování – teď se losuje o jeho šat. Jihlavský estébák Josef Solař, který na kraji vsi žoviálně vítal unavené soudruhy z Valdíc, v roce 1968 prohlásí: “Toufar nemohl normálně jít a dva naši soudruzi jej museli vést. Při této chůzi vydával bolestné nářky. Trochu mi to připomínalo chroptění.”

Advent 1949, zasněžená mrazivá Vysočina, nedělní dopoledne 11. prosince. V malém kostele v Číhošti se při kázání sedmačtyřicetiletého P. Josefa Toufara třikrát zakýval dřevěný oltářní křížek a zůstal zkroucen a vychýlen mimo těžiště. Pohyb křížku vidělo dvacet svědků. Následně se do rozbíhajícího církevního objasňování vložila komunistická Státní bezpečnost. P. Toufar byl zatčen, unesen a mučením jej příslušníci StB nutili lživě doznat, že vše podvodně sestrojil. Toufarova mučednická smrt zhatila připravovaný inscenovaný monstrproces, nezastavila však otevřený útok komunistického aparátu proti katolické církvi. Autor této knihy se zdaleka nespokojil s tím, že by začal vypravovat životní příběh kněze Josefa Toufara (1902 až 1950) dnem jeho příjezdu do Číhoště. Dosud stál hlavní aktér příběhu stranou, nikde nebylo možné dočíst se, z jakých pocházel poměrů, co jej vedlo k rozhodnutí stát se knězem a jak dlouhá cesta vedla k vysvěcení. Základní pohnutkou k sepsání díla nebylo vyvrácení či potvrzení toho, zda se křížek skutečně v adventním čase roku 1949 tajemně

zahýbal, ale naléhavá touha pochopit, kdo Josef Toufar byl a co všechno v jeho údělu předcházelo dějství poslednímu. Léta pátrání, shromažďování dokumentů, snímků i svědeckých výpovědí tvoří opěrný systém díla. Miloš Doležal nepojímá obsáhlý životopisný portrét patera Toufara jako chladné historické pojednání, nechybí v něm bezprostřednost ani humor, a přece ani o krok neustoupí požadavku na absolutní dokumentární věrnost, každou uvedenou informaci opírá o konkrétní nálezy v archivech a osobní svědectví pamětníků. Kniha Jako bychom dnes zemřít měli se skládá ze dvou rovnocenných částí, textové a obrazové. Vzniklý celek je také důkladně vyvedenou kronikou života jedné části Vysočiny v první polovině minulého století, krajiny, jež v sobě nese stigmata hrdinů a mučedníků. Spolu s autorem, pamětníky i fotografiemi putujeme po místech dnes zbořených, zatopených, či zjizvených necitelnými zásahy do krajinného profilu z dob komunismu. Ne náhodou říká básník a historik Zbyněk Hejda, že Miloš Doležal Vysočině vrací její paměť.

***Tuto knihu lze zakoupit v knihkupectví pana Šilhavého v Telči.***



Vánoce nejsou jen pokojná idyla s anděly.  
Bůh přichází jako světlo přemáhající temnoty.  
Těm, kteří ho přijali, přináší pokoj.  
Pro ty, kdo ho nepřijali, se stává kamenem úrazu.

Tajemství Vtělení a tajemství zla jsou těsně vedle sebe.  
Do zla, které se někdy zdá být jako nepropustná temnota,  
vstupuje světlo v podobě proroky přislíbeného dítěte.  
To je pravý důvod vánoční radosti.  
Toto dítě je nadějí i tvého vítězství,  
aby ses i ty mohl stát nadějí pro všechny kolem sebe.

*Za to se modlím a k tomu vám všem žehnám.*

***Vojtěch Cikrle***  
*biskup brněnský*

*Brno, Vánoce 2012*

***Redakce Farního věstníku děkuje všem spolupracovníkům za spolupráci na tvorbě Farního věstníku, sponzorům děkujeme za jejich podporu a svým čtenářům a všem farníkům přejeme požehnané Vánoce a pevnou víru a naději do nového roku 2013.***

*Uzávěrka příštího čísla je v pátek 18. 1. 2013*

*Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč  
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz*

**www.farnost-telc.cz**